

Illustratie Berto Martinez

Column

ARTHUR VAN AMERONGEN

Máxima 50!

Je zou bijna gaan denken dat ze met zwavelstokjes moest leuren in de sloppenwijken van Buenos Aires.

Hare Koninklijke Hoogheid Máxima wordt 50 en het behaagde Dionne Stax en de NPO een huldeblijk te maken voor onze geliefde vorstin.

De nationale treurbuis zendt de heiligverklaring op 10 mei uit en werft kijkers met de teaser: hoe werd een gewoon Argentijns meisje toch de koningin van Nederland?

Hoe krijg je het uit je oranje penntje! Je zou bijna gaan denken dat het arme kind met zwavelstokjes moest leuren in de sloppenwijken van Buenos Aires.

Tijdens mijn ballingschap in Zuid-Amerika las ik diverse boeken van Argentijnse journalisten over de familie Zorreguieta. De gedroomde Assepoester van juf vrouw Stax werd geboren met een gouden lepelte in haar mond en was vaste klant in upperclassclubs in Buenos Aires. Kaktenten waar zelfs ik niet binnen werd binnengelaten, terwijl ik toch een graag geziene gast was bij menig polowedstrijd (met paarden, niet in een zwembad) in Máxima's biotoop.

Onze koningin positioneren als een doodgewoon meisje omwille van het sprookje: dat NPO-frame pikt zelfs de clientèle van bejaardentehuis Avondrood op Tholen niet meer.

De boomers van de NPO jagen op jonge kijkers en dachten: 'Een gezellig portret van onze Argentijnse Eliza Doolittle vinden de jongelui éniġ want die zijn dol op Willie en Maxi, zo blijkt uit ons eigen onderzoek. Wie zullen we nemen als kritisch programmamaker: Yolante, Sylvie Meis, Ivo Niehe, Twan Huys, Jandino of Dionne?'

Vorige week maakte de NPO bekend dat *Radar* en *Opsporing verzocht* drastisch moeten verjongen en dat *Andere tijden* (in navolging van *Lingo*, het *Groot dictee der Nederlandse taal* en andere gerontosauriërs magneten) geëuthanaseerd wordt.

Nou is *Opsporing verzocht* het enige NPO-programma dat van hogerhand witter moet worden, tegen de stroom der diversiteit in. Bovendien zouden de gefossiliseerde kijkers van *Opsporing verzocht* weleens op de verkeerde partij kunnen gaan stemmen.

Toen bedacht ik: de kids houden van strippers want dat gaat goed samen met rapmuziek. Waarom geen leuk televisieprogramma met Maxi en haar beroemde nicht Laura Viña?

Ik ontmoette de chique paaldanseres in 2004 op een 'Ex Porn Star'-feest van de broertjes Gijs en Ruud van de Wint. Ze vertelde mij tussen de pikante acts door: 'Toen we klein waren, woonde ik naast mijn nichtje. Maxi speelde altijd met mijn grote broer.'

Inmiddels ben ik in contact met Laura's impresario maar het is toch van de gekke dat ik als stokoude boze blanke man kekke itempjes moet verzinnen om het verjaardagsfeestje van Máxima op te pimpen voor het grut?

Illustratie Gabriël Kousbroek

Klassieke muziek

REPORTAGE HET MINIHARPJE VAN HET LEERORKEST

Bij het Leerorkest in Amsterdam-Zuidoost kiezen verrassend veel kinderen voor de harp. Zó veel, dat met hulp van harpist Remy van Kesteren een **speciaal elektronisch harpje** werd ontwikkeld.

Door **Nell Westerlaken** Foto's **Pauline Niks**

Harpspelen is cool

Als je opgroeit in de Bijlmer in Amsterdam is de kans niet groot dat je geregeld klassieke harpmuziek voorbij hoort komen. Echt niet, zegt Sheree Pinas (11). Ze luistert graag naar drillrap, maar inmiddels is harpmuziek haar even lief. Keiharde drill naast snoepige harpmuziek? Simpel zat, zegt ze: drill is gewoon lekker en harp is gewoon mooi.

Drie jaar geleden mocht Sheree een instrument kiezen om te bespelen in het Leerorkest, het gratis muziekprogramma voor kinderen uit gezinnen waarin muziekles niet vanzelfsprekend is. Ze luisterde naar een klarinet, een hobo, een contrabas – een tante probeerde haar nog in de richting van een viool te praten, maar ze had haar keuze al gemaakt. 'De vorm van een harp is best wel apart, en ik hou van het geluid.'

Met zeven andere harpleerlingen tuurt ze ingespannen naar een partituur getiteld *Chips met hagel* slag. Zelfs in haar meivakantie komt ze graag naar de muzieklessen in een lokaal van basisschool Samenspel in Amsterdam-Zuidoost. Haar bijeengebonden haar wipt mee op de muziek.

De harp is populair in het Leerorkest. Zo populair dat orkestdirecteur en oprichter Marco de Souza een lijst moest verzinnen. Een harp is groot, zwaar en op z'n zachtst gezegd nogal onhandig als hij mee moet op de fiets. 'En voor één kinderharpje kan ik tien fluiten kopen voor het orkest', zegt De Souza. Goedkope, draagbare harpjes waar een fatsoenlijk geluid uitkwam, bestonden niet. Maar wat niet bestaat, kun je uitvinden, bedacht hij. Sinds kort spelen enkele kinderen op een nieuw, licht harpje dat ze in een draagtas mee naar huis kunnen nemen.

De lijst van directeur De Souza heet Remy van Kesteren (32). De boomlange harpvedette die zijn instrument met hetzelfde gemak gebruikt voor klassiek repertoire als voor pop, jazz en eigen composities, speelt af en toe mee met de harpistjes in de Bijlmer. 'Marco belde me een paar jaar geleden met de vraag of ik kon meedenken over een oplossing voor het harpte kort. Ik ben langsgesegaan bij het orkest en was verrast zo veel kin-

deren achter een harp te zien, ook veel jongetjes met coole petjes en trainingsbroeken.'

Van Kesteren heeft ervaring met harpen in soorten en maten. Enkele jaren geleden liet hij een extra grote harp bouwen in Italië met 49 snaren, twee meer dan gebruikelijk op een grote, klassieke harp. Ook speelt hij geregeld op een elektronische Delta-harp, een handzaam modelletje dat in het vliegtuig niet mee hoeft met de afwijkende bagage. 'Die is ontworpen door harpist Joris Beets. Joris is een onconventionele denker. Toen ik hem het probleem voorlegde van het Leerorkest is hij meteen aan de slag gegaan, samen met een student van de TU Delft die er een afstudeerproject van heeft gemaakt.'

Het resultaat is een lichtgewicht elektronisch zelfbouwharpje van multiplex. Aanschafkosten: 450 euro per stuk in plaats van de 1.600 euro voor een traditioneel model. Het doe-het-zelfaspect bestaat eruit dat het harpje, met 24 snaren, wordt aangeleverd als bouwkit dat door vrijwilligers van het orkest net zo makkelijk kan worden geassembleerd als een Zweeds montage-meubel.

De losse, tweedelige standaard past als een puzzelstuk in het driehoekige frame, voor het vervoer. Hoesje erom en klaar. Innovatief

Remy van Kesteren

zijn ook de 'haakjes' waarmee de snaren kunnen worden verkort of verlengd om de tonen te verhogen of te verlagen: geen strakke moeren, maar houten klepjes die door de kinderen met de hand kunnen worden bediend.

Jerome Biekman van het Leerorkest – 'In november word ik 11' – weet uit zijn hoofd hoe de haakjes moeten staan voor de suite *Toverbal*. 'Laag, hoog, laag... en als ik het even niet meer weet, kijk ik gewoon op mijn blaadje.' Met een bonuskaart als plectrum tovert hij een waterval van noten uit zijn instrument. De harpist-sinds-een-jaar vindt dat het nieuwe harpje 'een mooi zacht geluid' heeft. 'Ik word rustig van harpspelen. Thuis speel ik bijna elke dag wel even. Soms blijft het ritme van de harp dan de hele dag in mijn hoofd.'

Drillrapfans in de drumsteeftijd die verliefd zijn op een instrument met een engelachtig imago: waar komt die populariteit vandaan? 'Het is een onbevangen, pure keuze',

Marco de Souza

zegt De Souza. 'Deze kinderen zijn niet opgegroeid met klassieke instrumenten. Ze gaan af op de klank en op hoe het instrument eruitziet. Ze denken niet aan Mozart of Tsjajkovski, want die kennen ze niet. Muzikale associaties met bijvoorbeeld een harp hebben ze niet of

weinig, maar als we laten horen dat de harp in allerlei filmmuziek voorkomt,

Kaya Politon: 'Ik zag iemand harp spelen in een filmpje, toen wilde ik het ook.'